

A haza minden előtt

BORBÉLY ZSOLT ATTILA

A kilencvenes években a nemzeti és keresztény gondolkodást mélységesen gyűlölő balliberális elit – amelynek politikai képviselőjét elsősorban az SZDSZ, másodsorban az MSZP biztosította – úgy igyekezett a magyar érdekek gáncsolását tálalni, mint ha ezzel felsőbbrendű értékeket védene, legyen az a jelzőtlen demokrácia, az emberi jogok vagy az állam semlegessége.

Micsoda abszurdum maga a gondolat is! Miért kellene a több mint ezer éven át vérrel megvédett magyar államnak semlegesnek lennie és a magyar értékek helyett egy maroknyi, ideológiai kommandó univerzalizmusát, hamis egyetemességét, kozmopolitizmusát belecsepegtetni a felnövekvő generációk szívébe? S mindezt úgy, hogy közben tagadja saját nemzetellenességét.

Ezt a játékot játsszák ma is az a különbséggel, hogy értelmes ember ennek már aligha ad hitelt. És ehhez elég egyetlen példa. Gondoljunk bele: mekkora magyargyűlölet szükséges ahhoz, hogy ugyanaz a politikus, aki a 2004-es népszavazáson az erdélyiek özönétől féltette a magyar szociális ellátórendszert, most idegen kultúrájú, zömmel muszlim, beilleszkedni nem akaró tömegeket fogadna be, amelyek évtizedek alatt végérvényesen felszámolnák Magyarországot? Értelmes ember gondolhatja egy pillanatig is, hogy ha az unió megengedő bevándorláspolitikájának az alapjaira állunk, akkor nálunk nem alakulnak ki ugyanolyan állapotok, mint a nyugati városok no-go zónáiban, ahol a rendőrség is elismeri, hogy már nem tudja fenntartani a közrendet?

Ezen a szemüvegen keresztül kell nézni az MSZP-s Újhelyi István „ünnepi” szövegét, aki szerint a Fidesz logikájából az következne, hogy Szent István Soros-ügynök. Méltatlan e szöveg, méltatlan az ünnephez, egy magyar politikai szereplőhöz és egyáltalában az igazságot valamennyire is tisztelő közéleti magatartáshoz. Legszívesebben nem is foglalkoznék vele, de muszáj rámutatni, hogy Szent Istvánnak az idegenekkel kapcsolatos szavait félremagyarázzák. Első királyunk a tettek szintjén keresztény és magyar szívet teremtett, amelyet meg is védett mindenféle idegen, hódító szándékkal szemben. Soros György és társai pedig éppen azon ügyködnek, hogy mind a nemzeti, mind a keresztény jellegtől megfossszák nemcsak Magyarországot, de egész Európát.

A „szarból jött mélymagyarok”

Akik most éppen Soros György csatlósai, a Kádár-rendszerben a kulturális élet kulcspozíciót uralták, és félelmetes hatalmukat átörökölték újabb demokráciánkba is. Igazságtétel nem történt, a gyilkosokat nem vonták felelősségre, ugyanakkor az idegen érdekeket szolgáló, zömében nemzetellen-

nes véleményformáló sajtóhadat és írói-művészi elitet is megörököltük.

A média világában 2010 után sikerült egyensúlyt teremteni, ideje lenne a kulturális életben is teret adni azoknak, akik nem részei ennek a nemzeti-keresztény gondolkodás sunyi gyűlölete által meghatározott szolidaritási hálónak, hanem művészi-írói feladatuknak a magyarság értékeinek gyarapítását, a magyar nemzeti öntudat regenerálását tekintik.

Az anyaországi irodalomoktatás olyan, hogy ha megkérünk egy hallgatót, soroljon fel három kortárs író, akkor Spiró, Eszterházy és Nádas lesz nagy valószínűséggel a felelet, miközben ott van egy sor nemzetben gondolkodó épp annyira tehetséges (s nem mellesleg olvasható) író is.

sebben megsemmisítenék. Majd ha valaki ezt leírja, akkor azt süvöltik, hogy kirekesztő.

Markó Béla és az ellenzéki hiszti

Az egyensúlyteremtés szükségességéről szól az a vita, amit Szakács Árpád legendás cikksorozata indított, s amely vitáról volt már szó e hasábkon. E vita azóta tovább gyűrűzött, egyre többen mernek megszólalni és kiállni a magyar kulturális önrendelkezésért. Nem véletlen, hogy az ellenoldal hisztizik. Mi sem volt eddig kényelmesebb, mint zsebre tenni a milliókat, majd állami támogatással diktatúráról, elnyomásról hazudozni. Legkomikusabb megnyilvánulásuk az volt, hogy aláírásgyűjtést szerveztek a cikksorozat leállítására ér-

korlatba ültetésének szándékától. Vagyis továbbra is pénzeli saját ellességeit.

De hát nincs mit csodálkozni, a Markó-vezette RMDSZ visszamondta 1999-ben a MIEP kongresszusi meghívóját, míg az SZDSZ jelen lehetett az eseményen. Ez elég világos üzenet volt arról, kikhez áll közel az RMDSZ akkori első embere, akinek gondolkodásmódja nem változott. Szerencsére az első kétharmados győzelem óta nem Markó kottájából játszik a magyar vezetés.

Új kulturális korszak

Miután Orbán Viktor Tusnádfürdőn megelőlegezte a jelentős kultúrpolitikai változásokat, legutóbb Kövér László mondott néhány súlyos mondatot e kérdésben a Kurultájon. Rá-

zat egyik főszereplőjének, Próhle Gergelynek, inog a széke.

Egy új korszak kezdetére utal az is, hogy kitették a keresztet a parlamentre, és hogy az augusztus 20-i tűzijáték is határozott keresztény-nemzeti üzenetet hordozott. Végre Wass Albertet idézték hivatalosan, a köztvében, a magyar írók legjobbjainak egyikét, akit nyilvánvalóan azért igyekeznek a ballib oldal művészi szempontból kisebbiteni, mert lehetősége van rá. Kőkemény nemzetszolgálat, pengeéles szókimondása miatt gyűlölik, de érveivel nem tudnak harcolni, ezért kihasználva pozícióikat lealacsonyítónak szólnak művészi teljesítményéről.

A tűzijátékra visszatérve: végre nemcsak show volt ez az esemény, hanem szimbolikus tartalmat is hordozott. A rakéták fellö-

FOTÓ: MTI

Szeretett, hűség, összetartozás. Áder János augusztus 20-i beszédében rendet vágott a közélet, az értelmiségi szféra és a szűken vett politika útvesztőjében

Idézzük fel Spiró 1984-ben írott sorait, csak hogy lássuk, kiről van szó. Szerinte a „mélymagyarok”, „a szarból jönnek” és rájuk, Spiró-félékre van szükség ahhoz, hogy bebizonyítsák, nem csak a „szemetek” tudnak magyarul.

1984-ben nem volt még olyan társadalmi csoport, amelyre rá lehetett volna fogni a szélsőségeseket. De itt nem is a szélsőségeket szidja az „író”, hanem azokat, akiknek kiemelten fontos nemzeti hovatartozásuk, akik mélyen átérzik a nemzet sorskérdéseit. Ez az ember lehet máig ünnepezt író Magyarországon. Évtizedekkel később pedig képes volt azt nyilatkozni, hogy aki felhántorgatja e sorokat, az antiszemita. Hogyan fogalmazott Csegey Dénes egy Konrád Györgyvel folytatott tévévitában? Lehet, hogy az antiszemitizmus nagy bűn, de az antiszemitizmussal való rágalmozás sem marad el mögötte.

De mit érdekl ez a Spiró-féléket, akik azt is figyelmen kívül hagyják, hogy a magyarság a magyar nemzeti oldal bő kilencven százaléka szerint nem származás, hanem vállalkozás kérdése. Ez a bevált technikájuk. Ezer jelét adják annak, hogy nem részesei a magyarság történelmi, érzelmi szolidaritásának, hogy ezeket a kötelekeket legszíve-

dekében. Azok, akik a szólásszabadság bajnokaiként tetszelegnek, s akik Szakács Árpád egyetlen állítását sem tudták cáfolni. A cikksorozat lényege: személyre lebontva idézi az adott személy közéleti-politikai megnyilvánulásait, majd mellé teszi, hogy a közpénzből mennyivel jutalmazta őt eddig a kulturális kormányzat.

Míg a vesztébe rohanó Nyugaton transzvesztiták „érzékenyítik” a legkisebbeket, addig Magyarországon a magyar nemzeti gondolat csírait s a magyarsághoz tartozás érzésének örömteli mivoltát kell a legkisebbek lelkébe elültetni.

És íme, megszólalt Markó Béla is a kérdésben, aki ugyebár Gyurcsány mellett az a politikai vezető volt, aki a Székelyek Nagy Menetelése ellen beszélt, s fontosnak tartotta a legfontosabb elvi kérdésekben, az illiberális demokrácia, a nemzetállam és a kerítés ügyében. Markó felmondja a hivatalos önvédő ballib sablonszöveget az ideológia-szemleges művészi értékekről, miközben amellet érvel, hogy a kormány álljon el a tudatos kultúrpolitika megfogalmazásának és gya-

mutatott, milyen eszközökkel vívni a háborút a közösségek ellen, majd beigézte, hogy a magyarság politikai és gazdasági önrendelkezésének megerősítése után az elkövetkező négy évben a kulturális önrendelkezés megerősítésére kerül sor.

Úgy tűnik, végre a tettek szintjén is történik valami. A meghirdetett óvodai nemzeti nevelés a leg-

vése előtt fényjátékként megjelenő csodaszarvas, a kereszt, majd a műsor végén ezüsthétyekből kialakított Szent Korona megmutatta, hogy valójában mit is ünnepelek: az épp ostrom alatt álló keresztény magyar állam születésnapját.

Hadd idézzük végül kontextusában azt a négy szót, amelyet a köztársasági elnök, Áder János beszédének végére illesztett, s amely rendet vág a közélet, az értelmiségi szféra és a szűken vett politika útvesztőjében. Vannak, akiknek e négy szó által megfogalmazott politikai üzenet a krédó és vannak, akik épp ellenkezőleg, eme üzenet ellenében cselekednek tudatosan és tervszerűen.

„Nemzeti ünnepünkön azt a szeretetet és hűséget, azt a személyeséget és összetartozást, azt a felismerést és hazatalálást kérem mindnyájunknak, amit Kányádi Sándor költői szóval így mondott: »minden más táj csak óceán ez itt a föld a föld nekem«. (...) Ez a föld ezer esztendeje a mi földünk, közös hazánk földje, és az is marad, amíg lesznek, akik itt, Európa szívében magyarul értik és érzik, mi mindent is rejt ez a négy egyszerű szócso-

A haza minden előtt.”